

Titlu original (eng.): Love me

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale

KER, MADELEINE

O căsătorie ca pe vremuri / Madeleine Ker

Traducător: Luli Filipescu

București: Editura și Tipografia Alcris, 2019.

ISBN 978-606-736-280-0

I. Aurelian Micu (Editor)

II. Alexandra Piripitsis (Redactor)

III. Ioan Drăghici (Lector)

821.111. 31=135.1

Colecția „EL și EA“

MADELEINE KER

O căsătorie ca pe vremuri

Traducerea și adaptarea în limba română de:

LULI FILIPESCU

Editura și Tipografia
ALCRIS

Ultimele apariții ale colecției

“EL și EA”

1052	Renee Shann	-Un test dificil
1053	Barbara York	-Dragoste și îndoieli
1054	Lisa Crawford	-Misiune dificilă
1055	Ann Hurley	-Focul creației
1056	Ramona Stewart	-Speranța nu moare
1057	Brooke Hastings	-Atracția mării
1058	Bethea Creese	-Domnița din Cipru
1059	Kate Freiman	-Zeița cu părul de aur
1060	Teresa Dawson	-Festivalul vinului
1061	Renee Shann	-Bărbatul potrivit
1062	Gail Douglas	-Vreme furtunoasă
1063	Monica Lewty	-Dorință nestăvilită
1064	Leigh Stanford	-Balsam pentru rănila trecutului
1065	Kristen Robinette	-Iubind cu speranță
1066	Susana Thorson	-Dama de companie
1067	Norma Jeffrey	-Nodul strâns al dragostei
1068	Victoria Leigh	-Dragoste de soră
1069	Julie Fontange	-Anotimpul schimbărilor
1070	Mary Freeman	-Play-boy
1071	Donna Carlisle	-Coșmarul
1072	Caitlin Clark	-Capcana minciunii
1073	Catherine Airlie	-Formula magică a dragostei
1074	Roseanne Hunter	-Acea vară a renunțării
1075	Marianne Wurtz	-Ochi de tigru
1076	Anne Brock	-Locul doi câștigă
1077	Barbara Steel	-Vrăjitorul din Portland
1078	Letty Cameron	-Răsplata modestiei

Capitolul 1

În timp ce parcă pe aleea acoperită de zăpadă, mărginită de platani seculari, Matthew Kingald privi casa grandioasă în stil victorian cu jaluzelele albastre și scara din piatră albă irizată în roz de razele soarelui care abia răsărea. Ca întotdeauna când revenea acasă după o lungă călătorie, era cuprins de un intens sentiment de liniște și fericire.

Împinse ușa grea de stejar și intră în casa învăluită în tăcere.

- Krista, scoală-te! strigă ea. Frățiorul tău iubit s-a întors!

Se opri la picioarele scării maiestuoase de la intrare și mai strigă o dată.

- O să dormi altă dată, Kristobel. Coboară!

- Matt... Oh, Matt!

Sora lui apăru în capul scărilor, îmbrăcată într-un halat de flanelă.

- Ai venit! exclamă ea coborând în goană scara.

O ridică în brațe și o învărti vesel. Când o puse jos, ea se sprijini de balustradă ca să-și tragă sufletul și îi surâse bucuroasă.

- Sunt atât de mulțumită că mi-ai primit telegramele. Cu o figură brusc îngrijorată, Matt își aruncă haina pe unul din fotoliile de la

Respect pentru oameni și cărți
intrare.

- N-am primit nimic! exclamă el. Ce s-a întâmplat? Magazinul?
- Este în continuare cel mai mare magazin de echipament sportiv din vest, îl asigură Krista. Și mi se pare normal fiindcă eu sunt cea mai bună directoare din lume.

- Știu asta, afirmă Matt.

O luă de mijloc și se îndreptară spre bucătărie.

- Dacă ție îți merge bine și magazinul n-a luat foc, explicațiile tale mai pot aștepta până beau o cafea.

- Ce-ai zice de niște ochiuri, cărnăciori calzi și cozonac?

- Un meniu de vis pentru un om hrănit cu supe din plic și ceai în fața unui foc de tabără care nu reușea să-l încălzească.

- Dacă n-ai primit telegramele de ce-ai venit? se interesă Krista scotocind prin frigider după ouă și cărnați. Ai avut probleme cu K 2?

- Surioara, K 2 este mult mai dificil decât fratele lui, muntele Everest. Matt puse în priză filtrul de cafea.

- Ascensiunea se putea face, continuă el. Din nefericire o furtună blestemată ne-a blocat zece zile în tabără. Ca urmare, unul din tovarășii mei a căpătat o pneumonie, iar apoi ghidul și-a rupt un picior... Chiar și eu a trebuit în cele din urmă să mă dau bătut.

- Bătut?

Krista își măsură fratele cu un aer dezaprobat.

- Familia Kincald nu cunoaște acest cuvânt, declară ea cu o figură severă.

El începu să râdă.

- Atunci hai să spunem că expediția s-a amânat pentru la toamnă.

Atunci o să reușim în mod sigur.

După ce puse două cești pe masă, se așeză confortabil și-și încrucișă brațele.

- Dacă totul merge bine, de ce vroiai cu orice preț să mă contactezi?

Privirea lui se luminează brusc.

- Știu! Ai fost admisă la universitate. Surioara mea va părăsi Dillard pentru a cunoaște lumea.

Krista păru dintr-odată fascinată de cărnații care se rumeneau în tigaie. Dar fratele ei avusese timp să-i vadă figura încurcată.

- De acord, suspină el. Nu e vorba de universitate. Atunci, ce e?

Văzându-i chipul vinovat, Matt suspină.

- Simt că n-o să-mi prea placă ce ai de spus.

- Sper că da, Matt. O să mă mărit. Cu Brent.

- Ah, nu e decât asta? exclamă Matt. Scumpo, Brent și cu tine trebuia să vă căsătoriți... de secole.

Krista răsturnă cărnații pe o farfurie și se întoarse spre el. Înfruntă privirea ochilor cenușii fără să clipească măcar.

- De data asta e adevărat. Ne căsătorim luna asta.

- Ești... obligată?

Tânăra izucni în râs.

- Ce întrebare demodată!

- Și care este răspunsul demodat, Krista?

Îngrijorarea fratelui ei o făcu să surâdă. Sparse două ouă în tigaie înainte să-i răspundă.

- Nu sunt însărcinată, dacă asta vrei să spui.

Auzind suspinul de ușurare al lui Matt, adăugă grăbită:

- Dar trebuie totuși să mă mărit.

- De ce, Krista?

Vocea lui Matt îi trăda iritarea.

- Pentru că am câștigat concursul de căsătorii pentru luna iunie. Ni se oferă o ceremonie splendidă.

Matt se simți dintr-odată mult mai bine. Avea deci trei luni în fața lui pentru a o face să-și schimbe planurile, s-o sfătuiască să mai amâne puțin căsătoria și s-o convingă să plece la universitate. Din nefericire,

explicațiile care urmară imediat făcură să-i piară optimismul.

- Brent și cu mine vom fi mirii lunii iunie, dar ceremonia trebuie să aibă loc în martie, fiindcă Molly are nevoie de timp ca să publice fotografiile și reportajul.

- Cine naiba mai este și Molly asta?

Matt își umplu din nou ceașca, la care ar fi adăugat cu plăcere și o porție zdravănă de coniac ca să-și revină din șocul pe care-l primise. Totuși simțea că va avea nevoie de multă luciditate și stăpânire de sine.

- Molly Prescott. Este redactorul rubricii „Căsătoria lunii” din Revista căsătoriilor.

- „Revista căsătoriilor”? repetă el mirat. Vrei să spui că există o asemenea revistă consacrată oamenilor care se căsătoresc?

- Există chiar mai multe, preciză Krista înțepată. Dar asta e cea mai citită.

- Și ce face exact Prescott asta?

- Vine pentru câteva zile să mă ajute să-mi aleg rochia, să decorez casa, să comand bufetul... Pe scurt, supervizează toate pregătirile.

Krista își mușcă buzele.

- Ceremonia va avea loc aici. Nu te deranjează, nu-i așa, Matt?

Molly Prescott închise dosarul gros, dând mulțumită din cap.

- Vom avea un reportaj fantastic, Jeri.

Secretara ei îi întinse un bilet de avion pentru Denver și o mapă roșie.

- Fără nicio îndoială, Krista e fermecătoare, iar logodnicul ei

reprezintă visul tuturor fetelor americane. În plus, casa pare splendidă. Văd deja fotografiile pe care o să le publicăm!

Jeri făcu o pauză, apoi adăugă:

- Numai de-ar ajunge fratele Kristei la timp pentru ceremonie.

Molly se încruntă ușor.

- Credeam că l-ai contactat.

- E foarte greu de găsit.

- Jeri, ce naiba! Trăim în secolul douăzeci. Trimite-i un fax!

Jeri izbucni în râs, dar își reluă repede aerul serios văzând expresia mânioasă a șefei.

- Chiar nu știi cine e fratele Kristei?

- Ba da.

Molly redeschise dosarul gros pe care era lipită eticheta: “Mirii lunii iunie”.

- Se numește... Matt. Matt Kincaid.

- Privește suplimentul de informații pe care tocmai ți l-am adus, o sfătui Jeri.

Intrigată. Molly deschise mapa roșie și studie coperta unei reviste.

- El e? Nu-mi spune nimic figura lui.

- Molly, privește-l bine! Este coperta revistei „Viața în aer liber prin munți”.

- N-am auzit de revista asta. Și tot ce știu despre traiul în aer liber, este că fac imediat alergie la fân.

- De acord, de acord, suspină Jeri. O să-ți explic. Matt Kincaid este unul din cei mai cunoscuți alpiniști din lume, ca să nu spun celebru.

Între două escaladări, se odihnește în Caraibe și dansează cu frumoasele de acolo până la revărsatul zorilor...

- Jeri, dacă ți-ai vedea zâmbetul visător!

- Așa sunt eu, romantică. Iubesc dragostea. De asta și lucrez la revista asta.

Respect pentru oameni și cărți

Molly bău câteva înghitituri de cafea.

- Sunt surprinsă că încă mai ai iluzii. Privește căsătoria lunii iunie de anul trecut, au divorțat deja de șase luni. Ca să nu mai vorbesc de mirii lunii octombrie, care tocmai au obținut anularea căsătoriei.

Se ridică și începu să se plimbe gânditoare prin cameră, aruncând din când în când o privire pe fereastra care care oferea o priveliște feerică asupra Manhattanului.

- Este de-a dreptul incredibil, bombăni ea. Perechile astea își pierd atâta timp să ne scrie pentru a ne convinge că se iubesc și că merită să câștige concursul nostru, ca apoi...

Jeri izbucni în râs.

- Să aibă îndrăzneala să nu rămână căsătoriți, continuă ea. Asta ar trebui să fie o crimă pedepsită de lege.

- Nu râde, Jeri! Sunt lucruri serioase.

Secretara izbucni din nou în râs.

- În acest caz, Molly, ar trebui să iei în considerare căsătoriile din celelalte luni și să te gândești mai mult la a ta.

- Și cu cine vrei să mă mărit? La New York nu sunt decât niște tipi îndurați cu munca, nevrozați sau slabi de minte. Și când unul din ei mă invit la cină, o face doar în speranța că-și va putea petrece noaptea cu mine.

- Ești de un cinism revoltător, Molly.

- Nu sunt cinică ci doar realistă.

- Mai sunt și alte locuri în afară de New York.

Molly suspină îndelung.

- Te gândești la Colorado, presupun?

- Poate. Privește această fotografie, Molly. Tipul ăsta e frumos ca un zeu.

- Detest această expresie, bombăni Molly fără să se poată împiedica să privească mai atent coperta revistei.

Matthew Kincad era într-adevăr frumos. Trăsăturile virile atât de evidente, o privire cenușie cu sclipiri metalice, un nas drept, o bărbie pătrată... În fotografie gluga hanoracului îi acoperea părul, dar barba care-i acoperea obrații și bărbia, te făceau să te gândești că era șaten.

- Nu-mi plac bărboșii, lansă ea, fericită de a-i găsi un defect acestui „zeu” al ascensiunilor.

- Nu ține. Întoarce pagina.

Un clișeu mai recent înfățișa un Matt Kincaid proaspăt ras. Molly verifică data.

- Avea deci douăzeci și nouă de ani.

- Acum are treizeci și unu și e tot celibatar, încheie Jeri cu un surâs triumfător.

- Mulțumesc, Jeri, dar detest genul ăsta de tipi care se cred irezistibili.

- Ești sigură? insistă Jeri.

Matt Kincaid era mai frumos fără barbă, își spuse Molly în sine ei, aruncând o privire spre bărbia voluntară, buzele ferme și senzuale...

Dându-și seama că admirase cam mult fotografia, împinse mapa și declară:

- Mă duc la Dillard dintr-un singur motiv, să organizez o căsătorie minunată pentru Krista și logodnicul ei. Știi că mama lui Brent o adoră pe Krista?

Și surâse.

- În sfârșit o pereche perfectă!

- Perfecțiunea atrage câteodată plictiseala, obiectă Jeri.

- Au totul pentru a reuși, replică Molly. Sunt prieteni din timpul liceului, au aceleași preferințe, aceiași prieteni. Măcar acum nu am de-a face cu niște nebuni care s-au îndrăgostit unul de celălalt în timp ce făceau scufundări subacvatice într-o minicroazieră. Crede-mă, Jeri, nu e căsătoria lunii ci căsătoria anului.

Ca atrasă de un magnet, privirea lui Molly reveni la fotografia lui Matt

Respect pentru oameni și cărți

Kincaid. Ochii cenușii păreau acum că o fixează plini de ironie, ca și cum îi lansau o provocare.

Tânăra închise cu un gest brusc mapa roșie.

Jeri făcu o figură dezaprobatoare.

- Nu mai face pe mândra, o sfătui ea.

- Îmi pare rău dar nu e deloc genul meu. Pentru mine Matt Kincaid nu există decât pentru a-și conduce sora la altar. Dacă va veni...

- Ceva îmi spune că va fi acolo.

- Oricum, la nevoie se găsește întotdeauna un verișor sau un unchi, sau...

Molly își mușcă buzele.

- La naiba! Dacă îmi amintesc bine chestionarul Kristei, n-are familie.

- Doar pe fratele ei. Părinții lor au pierit într-un accident de avion acum câțiva ani și nu mai au pe nimeni. Matt și Krista sunt foarte apropiați. Nu fi neliniștită, va veni.

- Hmm...

Molly era departe de a se simți sigură. Știa din experiență că frații mai mari creează adesea probleme.

Odată urcată în avion, Molly parcurse notițele lui Jeri pentru a evalua mai bine situația. Secretara ei pusese bine lucrurile la punct. Pentru ca fotografiile să aibă aerul că au fost făcute în luna iunie, ea contactase o firmă care furniza niște aparate care suflau aer cald pentru a topi zăpada din jurul casei. Mai mulți florari vor decora casa și veranda cu flori crescute în seră.

Îi lipsea încă ingredientul esențial reușitei acestui reportaj, fotograficul.

Spre marea ei satisfacție, Molly descoperi că Jeri îl angajase pe Pete Walenski. În afara unui telent remarcabil, acest fotograf mai era dotat și cu abilitatea de a se descurca în toate mediile sociale. N-avea decât o mică problemă. Pete Walenski era foarte seducător și de câte ori lucrase Molly cu el, putuse constata că toate femeile, mama miresei, domnișoarele de onoare și chiar mireasa erau foarte sensibile la farmecul lui.

„Lasă-l să se joace cu inimile frumoaselor” își spuse Molly. Nu-și făcea nicio grijă deoarece Krista părea prea îndrăgostită de logodnicul ei ca să-i acorde vreo atenție frumosului fotograf. Iar fotografiile vor ieși nemaipomenite.

Zăpadă la o căsătorie care se desfășoară în luna iunie, un fotograf care joacă rolul lui Casanova și un frate probabil absent... niciuna din aceste probleme nu era de nerezolvat. Căsătoria Kincaid-Oliver va fi cea mai frumoasă și mai palpitantă din cele fotografiate până acum. Și va dovedi că „Revista căsătoriilor” era cea mai bună în acest domeniu, iar pe Molly o va propulsa în rândul celor mai buni redactori.

Într-o stare plăcută de euforie, Molly își sprijini capul de hublou și închise ochii. O escală la Chicago, apoi un zbor îndelungat până la Denver; Călătoria va fi obositoare dar perechea care o aștepta merita deplasarea, era sigură de asta.

Fu ultima pasageră care intră în aeroport la Denver. Călătoria fusese și mai obositoare decât se așteptase. Căderile abundente de zăpadă paralizaseră aeroportul din Chicago și zborul spre Denver fusese

Respect pentru oameni și cărți

anulat. După ce așteptase o noapte întreagă, Molly reușise să ia un avion spre Dallas, apoi să găsească o corespondentă spre Denver. Calvarul ei se apropia de sfârșit. Nu mai avea acum decât s-o găsească pe Krista, care-i promisese s-o aștepte.

Molly scrută holul aeroportului. Nu-i zări nici pe Krista nici pe Brent. Nu se putea totuși să nu-i recunoască după ce privise de atâtea ori numeroasele fotografii pe care le primise de la ei.

Ce naiba se întâmplase?

Cu un suspin de oboseală, Molly trecu în revistă toate motivele susceptibile să explice absența „perechii anului”. Brent și Krista avuseseră cumva un accident? Nu înțeleseseră bine ora sosirii când îi sunase din Chicago?

Zăbind niște cabine telefonice, se hotărî să se strecoare prin mulțime. Îl văzu dintr-odată, sprijinit cu nonșalanță de una din cabinele telefonice. Fără măcar să-și dea seama, îi admiră picioarele lungi și musculoase puse în evidență de blugii mulați, umerii largi subliniați de geaca din piele, chipul bronzat și ochii cenușii pătrunzători care observau pasagerii.

Krista își trimisese fratele!

În ciuda oboselii ei, Molly constată că Jeri avusese dreptate. Acest bărbat era teribil de seducător. Felul mândru cum își ținea capul, silueta înaltă degajau o impresie de forță felină.

Inspirând adânc, se opri în fața lui.

- Domnule Kincaid, eu sunt Molly Prescott, de la „Revista căsătoriilor”.

Aruncă asupra ei o privire surprinsă și strânse mâna care i se întinse.

- Ce surpriză! șopti el. Credeam că sunteți... mai bătrână și mai... bătrână, atâta tot.

- Și mai înaltă, încheie ea sec îndreptându-și trupul micuț.

Își trecu mâna prin părul care cădea în șuvițe dezordonate pe obraji

și pe umeri.

„Și mai sofisticată”, adăugă în sinea ei.

Căci era conștientă de imaginea pe care o oferea după această călătorie: fusta mototolită, părul în dezordine, machiajul șters...

Nimic din jurnalista elegantă și efecă!

- Sunt sigur că reușiți să compensați talia mignonă printr-un mare talent, spuse Matt cu un surâs.

Cu prețul unui considerabil efort, reuși să ascundă ciudatul efect pe care acest simplu surâs îl făcuse asupra ei. Nedând atenție bățăilor întetețe ale inimii, se interesă:

- Nu trebuia să mă aștepte Krista?

- Am convins-o să renunțe.

- Da? De ce.

- O să vă explic la bar în așteptarea bagajelor.

- Sunt aici, replică ea indicându-i geanta de voiaj de la picioarele ei. Putem pleca.

„Un punct pentru mine”, gândi ea satisfăcută.

- Mergem totuși să bem o cafea, hotărî Matt.

Nici măcar nu-și dăduse osteneala să-i ceară acordul. Pe care oricum nu l-ar fi obținut. Era frântă de oboseală și simpla idee de a mai rămâne o clipă în plus într-un aeroport o făcea să-i vină greață.

- Putem discuta în mașină, îi sugeră ea. Am stat destul în aeroporturi în ultimele douăzeci și patru de ore.

- Într-adevăr, am putea...

Matt își aruncă pe umăr geanta de voiaj. Cu mâna liberă o luă pe Molly de braț și o împinse spre un bar.

... dar o să rămânem totuși aici.

Aceste câteva minute îi fuseseră de-ajuns tinerei femei pentru a înțelege un lucru. Matt Kincaid era un tiran.

- De acord, suspină ea. Dar vreau un mic dejun substanțial. Mesele